

[BIELCZANY *ai*

A pl subst bi(e)lczan(e).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Przymiotnik od „bielka” ‘wiewiórka, popielica’; pochodzący z bielki: iż Koffrowie [...] miásto dani y hołdu z káżdego domu bielczáne álbo wiewiorcze łkorki wybieráli StryjKron 116 (Linde).

ZZie